

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2004

2009

Έγγραφο συνόδου

ΤΕΛΙΚΟ
A6-0071/2007

21.3.2007

ΕΚΘΕΣΗ

σχετικά με την αίτηση για υπεράσπιση της ασυλίας και των προνομίων του
Giuseppe Gargñani
(2006/2300(IMM))

Επιτροπή Νομικών Θεμάτων

Εισηγήτρια: Diana Wallis

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίδα
ΠΡΟΤΑΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ	3
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ.....	4
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ.....	9

ΠΡΟΤΑΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την αίτηση για υπεράσπιση της ασυλίας και των προνομίων του Giuseppe Gargani
(2006/2300(IMM))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη την αίτηση της 30ής Νοεμβρίου 2006 του Giuseppe Gargani για υπεράσπιση της ασυλίας του , σε σχέση με αγωγή η οποία εκκρεμεί ενώπιον ιταλικού δικαστηρίου, η οποία ανακοινώθηκε στις συνεδρίαση της ολομέλειας της 11ης Δεκεμβρίου 2006,
 - έχοντας ακούσει τον Giuseppe Gargani σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3, του Κανονισμού του,
 - έχοντας υπόψη τα άρθρα 9 και 10 του Πρωτοκόλλου περί των προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 8ης Απριλίου 1965, και το άρθρο 6, παράγραφος. 2 της Πράξης σχετικά με την εκλογή των αντιπροσώπων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με άμεση και καθολική ψηφοφορία, της 20ης Σεπτεμβρίου 1976,
 - έχοντας υπόψη τις αποφάσεις του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 12 Μαΐου 1964 και στις 10 Ιουλίου 1986¹,
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 6, παράγραφος 3, και το άρθρο 7 του Κανονισμού του,
 - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων (A6-0071/2007),
1. αποφασίζει να υπερασπίσει την ασυλία και τα προνόμια του Giuseppe Gargani
 2. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει την παρούσα απόφαση και την έκθεση της αρμόδιας επιτροπής πάραυτα στις αρμόδιες αρχές της Ιταλικής Δημοκρατίας.

¹ Υπόθεση 101/63, Wagner/Fohrmann και Krier, Συλλογή 1964, Συλλογή της Νομοθεσίας 195, και υπόθεση 149/85 Wybot/Faure και άλλων, Συλλογή 1986, Συλλογή της Νομοθεσίας 2391.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

I. ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Κατά τη συνεδρίαση της 11ης Δεκεμβρίου 2006, ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου ανακοίνωσε ότι έχει λάβει αίτηση για την υπεράσπιση της βουλευτικής ασυλίας του BEK Giuseppe Gargani με επιστολή της 30ής Νοεμβρίου 2006 η οποία διαβιβάστηκε δεόντως στην Επιτροπή Νομικών Θεμάτων.

Η αίτηση σχετίζεται με αγωγή εκ μέρους της κ. Di Giovanni, προέδρου του *Tribunale di Sorveglianza* της Νάπολης, κατά του κ. Gargani, των εκδοτών και των διευθυντών της εβδομαδιαίας έκδοσης *Il Roma* με την οποία ζητεί να καταδικασθούν να της καταβάλλουν ως ολόκληρο ποσόν 500.000 ευρώ ως αποζημίωση για την ισχυριζόμενη βλάβη που υπέστη η υπόληψή της εξ αιτίας του άρθρου του κ. Gargani.

Το άρθρο του κ. Gargani είχε τίτλο "Παράλογη δικαιοσύνη (...) Αντιμετώπιση της ελευθερίας του λόγου ως αδικήματος. Ένα άλλο μέσον μετατροπής του συστήματος δικαιοσύνης σε παρωδία δικαιοσύνης; Το ζήτημα τίθεται αναπόφευκτα μετά από μια ακόμη δικαστική υπόθεση η οποία προκαλεί αμφισβήτηση και ανησυχία".

Το άρθρο αναφερόταν στην υπόθεση του Lino Jannuzzi, ενός ιταλού γεροϋσιαστή και δημοσιογράφου, ο οποίος καταδικάστηκε σε ποινή φυλάκισης άνω των δύο ετών επειδή το *Tribunale di Sorveglianza* της Νάπολης, με βάση μια ιδιάζουσα ερμηνεία του νόμου, απέρριψε αιτήσεις για αναστολή της καταδίκης του Jannuzzi για δυσφήμιση κατά τη διάρκεια των δραστηριοτήτων του ως δημοσιογράφου τα προηγούμενα έτη.

Το άρθρο προχωρούσε επικρίνοντας την κατάσταση της δικαιοσύνης στην Ιταλία υπό το πρίσμα της υπόθεσης Jannuzzi, όπου οφείλει να φυλακιστεί πάραυτα για τρία άρθρα τα οποία έγραψε πριν από δέκα χρόνια σύμφωνα με το δικαίωμα της ελεύθερης έκφρασης το οποίο κατοχυρώνεται στο Σύνταγμα μεταξύ των θεμελιωδών ελευθεριών του ατόμου που ισχύουν γι' αυτόν και για κάθε άλλο ιταλό πολίτη.

Το άρθρο ισχυριζόταν περαιτέρω ότι το γεγονός ότι το Δικαστήριο στη Νάπολη δεν έκανε χρήση άλλων ποινών εκτός της φυλάκισης δημιουργεί την ακούσια υποψία του *fumus persecutionis*.

Στο υπόλοιπο του άρθρου ο κ. Gargani αναφερόταν σε εναλλακτικές ποινές της φυλάκισης και στο ζήτημα της έλλειψης κανόνων όσον αφορά την βουλευτική ασυλία ως μέσον επίτευξης μιας ισορροπίας μεταξύ των θεσμών του κράτους και της αποφυγής του να είναι σε θέση η δικαστική εξουσία να ασκεί πίεση στο Κοινοβούλιο. Πρόβαλε επίσης το ζήτημα της πολιτικοποίησης της δικαστικής εξουσίας και του ρόλου των δικαστικών οι οποίοι μπορεί να ερευνούν υποθέσεις και κατόπιν να τις δικάζουν, μαζί με το ρόλο τον οποίο θα μπορούσε να διαδραματίσει στη μεταρρύθμιση του δικαστικού συστήματος στην Ιταλία η κατάλληλη επαγγελματική κατάρτιση του δικαστικού σώματος. Ο κ. Gargani κατέληξε λέγοντας ότι η μεταρρύθμιση του δικαστικού συστήματος θα πρέπει να αποφύγει περαιτέρω αιτήσεις προς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας για απονομή χάριτος η οποία "δεν θα είναι προσιτή για κάθε πολίτη ο οποίος έχει την ατυχία να έρθει αντιμέτωπος με έναν δικαστή ο οποίος λειτουργεί σύμφωνα με προκαταλήψεις και δεν διακατέχεται από καμία αίσθηση ευθύνης ή ισορροπίας".

Σημειώνεται ότι η ενάγουσα δεν αναφέρεται ονομαστικά στο άρθρο, παρά μόνο το δικαστήριο του οποίου είναι πρόεδρος.

Η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι τα υποτιθέμενα δυσφημιστικά σχόλια καθίστανται ακόμη πιο "ιδιότυπα" λαμβάνοντας υπόψη το βιογραφικό σημείωμα του κ. Gargani, το οποίο αναφέρει το πτυχίο του στα νομικά, την ιδιότητά του ως μέλους του δικηγορικού συλλόγου, τη θέση του ως επικεφαλής του τμήματος δικαιοσύνης του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος στην Καμπάνια και τη θέση του ως προέδρου της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η ενάγουσα είχε προηγουμένως κινήσει ποινική διαδικασία όσον αφορά αντίστοιχα γεγονότα στο *Tribunale di Roma*. Η υπόθεση εκείνη έκλεισε με το αιτιολογικό ότι ο κ. Gargani είχε κάνει τις εν λόγω δηλώσεις "κατά τη διάρκεια άσκησης των βουλευτικών καθηκόντων του όπως προβλέπεται στο άρθρο 68 του Συντάγματος". Παρ' όλα αυτά, είναι σαφές ότι η ενάγουσα εμμένει στον ισχυρισμό της ότι ο κ. Gargani είναι ένοχος ποινικής δυσφήμισης στο βαθμό που αναφέρεται στην κλήση ότι άτομα όπως ο κατηγορούμενος "είναι εξίσου υπεύθυνα όταν μια δημοσίευση αποτελεί το μέσο διάπραξης αδικήματος και κατά συνέπεια δίδει λαβή για βλάβη, ακόμη και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες (σε αντίθεση με την παρούσα υπόθεση) κανένα ποινικό δικαστήριο δεν έχει εξακριβώσει κατά πόσον διαπράχθηκε το αδίκημα διότι δεν πληρούντο οι αναγκαίες απαιτήσεις προκειμένου να καταγγελθεί η υπόθεση, με το αποτέλεσμα ο δικαστής στο αστικό δικαστήριο ενδεχομένως να αναγνωρίσει *indidenter tantum*, και μόνο για το σκοπό της επιδίκασης αποζημίωσης, ότι διαπράχθηκε το αδίκημα".

II ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΕΣ ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΣΥΛΙΑ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

1. Τα άρθρα 9 και 10 του Πρωτοκόλλου περί των προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 8ης Απριλίου 1965, αναφέρουν τα εξής:

"Άρθρο 9:

Τα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δεν υπόκεινται σε έρευνα, κράτηση ή δίωξη για γνώμη ή ψήφο δοθείσα κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

Άρθρο 10:

Κατά τη διάρκεια των συνόδων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου τα μέλη του απολαύουν:

α) εντός της επικρατείας των κρατών τους, των ασυλιών που αναγνωρίζονται στα μέλη του Κοινοβουλίου της χώρας τους·

β) εντός της επικρατείας άλλων κρατών μελών της εξαιρέσεως από κάθε μέτρο κρατήσεως και κάθε δικαστική δίωξη.

Η ασυλία τους καλύπτει επίσης όταν μεταβαίνουν στον τόπο συνεδριάσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή όταν επιστρέφουν από αυτόν,

Επίκληση της ασυλίας δεν δύναται να γίνει στην περίπτωση αυτοφώρου εγκλήματος και

ούτε δύναται να εμποδίσει την άσκηση του δικαιώματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να άρει την ασυλία ενός από τα μέλη του".

2. Η διαδικασία στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διέπεται από τα άρθρα 6 και 7 του Κανονισμού. Οι σχετικές διατάξεις έχουν ως εξής:

"Άρθρο 6: Άρση της βουλευτικής ασυλίας

1. Το Κοινοβούλιο, κατά την άσκηση των εξουσιών του σχετικά με τα προνόμια και τις ασυλίες, επιδιώκει πρωτίστως να διατηρεί την ακεραιότητά του ως δημοκρατικής νομοθετικής συνέλευσης και να διασφαλίζει την ανεξαρτησία των βουλευτών του κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

(...)

3. Κάθε αίτηση η οποία απευθύνεται στον Πρόεδρο από βουλευτή ή πρώην βουλευτή με σκοπό την υπεράσπιση της ασυλίας και των προνομίων ανακοινώνεται στην ολομέλεια και παραπέμπεται στην αρμόδια επιτροπή.

(...)"

"Άρθρο 7: Διαδικασίες σχετικά με την ασυλία

1. Η αρμόδια επιτροπή εξετάζει χωρίς καθυστέρηση και με τη σειρά υποβολής τους τις αιτήσεις για άρση της ασυλίας ή για υπεράσπιση της ασυλίας και των προνομίων.

2. Η επιτροπή καταρτίζει πρόταση απόφασης που περιορίζεται σε σύσταση για την έγκριση ή την απόρριψη της αίτησης άρσης της ασυλίας ή υπεράσπισης της ασυλίας και των προνομίων.

3. Η επιτροπή μπορεί να ζητήσει από την ενδιαφερόμενη αρχή να της παράσχει οποιαδήποτε πληροφορία ή επεξήγηση θεωρεί αναγκαία προκειμένου να σχηματίσει γνώμη για το εάν η ασυλία πρέπει να αρθεί ή να υποστηριχθεί. Πρέπει να δίδεται στον ενδιαφερόμενο βουλευτή η ευκαιρία να εκφράσει την άποψή του· μπορεί να προσκομίσει οποιαδήποτε έγγραφα ή άλλα γραπτά στοιχεία θεωρεί χρήσιμα. Μπορεί να εκπροσωπηθεί από άλλο βουλευτή.

(...)

6. Σε περιπτώσεις σχετικά με την υπεράσπιση προνομίου ή ασυλίας, η επιτροπή αποφασίζει εάν οι περιστάσεις συνιστούν διοικητικό ή άλλο περιορισμό επιβαλλόμενο στην ελεύθερη διακίνηση των βουλευτών που ταξιδεύουν προς και από τον τόπο συνεδρίασης του Κοινοβουλίου ή στην έκφραση γνώμη ή ψήφου κατά την άσκηση της εντολής τους ή εάν εμπίπτουν στις περιπτώσεις του άρθρου 10 του πρωτοκόλλου περί προνομίων και ασυλιών που δεν αποτελούν θέμα εθνικής νομοθεσίας, και υποβάλλει πρόταση με την οποία καλεί την ενδιαφερόμενη αρχή να καταλήξει στα αναγκαία συμπεράσματα.

7. Η επιτροπή μπορεί να διατυπώσει αιτιολογημένη γνώμη σχετικά με την αρμοδιότητα της εν λόγω αρχής και σχετικά με το παραδεκτό της αίτησης, αλλά δεν αποφαινεται σε

καμία περίπτωση για την ενοχή ή μη του βουλευτή ούτε για το σκόπιμο ή μη της ποινικής δίωξης για την έκφραση γνώμης ή τις πράξεις που του καταλογίζονται, ακόμη και σε περίπτωση που η εξέταση της αίτησης παρέχει στην επιτροπή εμπεριστατωμένες πληροφορίες για την υπόθεση.

(...)"

III. ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Το άρθρο 9 του Πρωτοκόλλου περί των προνομίων και ασυλιών προβλέπει ότι τα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου έχουν απόλυτη ασυλία από δίωξη "για γνώμη ... δοθείσα κατά την άσκηση των καθηκόντων τους".

Στις κλήσεις της που κατέθεσε στο *Tribunale di Roma* η ενάγουσα ζητεί να της καταβληθεί αποζημίωση για ηθική βλάβη ύψους 500.000 ευρώ εις ολόκληρο από ένα αριθμό εναγομένων, μεταξύ των οποίων και ο κ. Gargani, με τον ισχυρισμό της δυσφήμισης της ενάγουσας και ως εκ τούτου της βλάβης της υπόληψής της.

Από ανάλυση του εν λόγω άρθρου προκύπτει ότι ο κ. Gargani απλώς σχολίαζε ένα ζήτημα δημόσιου ενδιαφέροντος και χρησιμοποίησε την υπόθεση του κ. Januzzi ως αφετηρία για μια κριτική του ιταλικού δικαστικού συστήματος, μια υπεράσπιση της βουλευτικής ασυλίας και μια συζήτηση προτάσεων για τη μεταρρύθμιση του δικαστικού συστήματος.

Λαμβάνοντας υπόψη τη θέση του κ. Gargani, όχι μόνον ως πολιτικού αλλά ως προέδρου της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η οποία είναι αρμόδια για τα προνόμια και τις ασυλίες των βουλευτών (δυνάμει του Παραρτήματος VI, Τμήμα XVI, σημείο 9 του Κανονισμού), έχει νόμιμο συμφέρον στην έκφραση της γνώμης του σχετικά με την κατάσταση που αφορά τη βουλευτική ασυλία στην Ιταλία. Όντως, λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι η Επιτροπή Νομικών Θεμάτων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου είναι υποχρεωμένη βάσει του άρθρου 10 του Πρωτοκόλλου να εφαρμόζει την εθνική νομοθεσία στη βουλευτική ασυλία, θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι όχι μόνο έχει το δικαίωμα αλλά και καθήκον να ξεκινήσει δημόσια συζήτηση για τέτοια ζητήματα.

Δημοσιεύοντας το εν λόγω άρθρο ο κ. Gargani απλώς έκανε τη δουλειά του ως μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και πρόεδρος της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων. Η επιδίωξη φίμωσης των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου από το να εκφράσουν τις γνώμες τους για ζητήματα νόμιμου δημόσιου συμφέροντος και μελήματος με την προσφυγή στη δικαιοσύνη είναι απαράδεκτο σε μια δημοκρατική κοινωνία και καταφανώς παραβιάζει το άρθρο 9 του Πρωτοκόλλου το οποίο αποσκοπεί στην προστασία της ελευθερίας έκφρασης των μελών κατά την άσκηση των καθηκόντων τους προς το συμφέρον του Κοινοβουλίου ως θεσμικού οργάνου.

Επιπλέον, το γεγονός ότι η εν λόγω αγωγή κατατέθηκε μετά την πρώτη ανεπιτυχή ποινική δίωξη τη αιτήσε της ενάγουσας όσον αφορά αντίστοιχα γεγονότα δηλώνει ότι υπάρχει *fumus persecutionis*.

IV. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Με βάση τις ανωτέρω εκτιμήσεις, η Επιτροπή Νομικών Θεμάτων έχοντας εξετάσει τους λόγους υπέρ και κατά για υπεράσπιση της ασυλίας συνιστά την υπεράσπιση της ασυλίας του κ. Giuseppe Gargani.

